

KURT BRAND

Blokáda Lepsu

Knihovnička Perry Rhodan 109

Přeložil Jaroslav Kuťák

Doktor Edmond Hugher si udělal ve svém bytě pohodlí. Položil se na pohovku, natáhl nohy a vzal si víkendové vydání novin Terrania Post. Z celých těchto tlustých novin ho zajímalo vlastně jenom sobotní vydání a křížovky,

Křížovky byly koníčkem doktora Hughera. Podle jeho názoru právě v Terrania Post vycházely ty nejlepší..

Trval na tomhle názoru, i když právě v křížovkách těchto novin se našlo vždycky něco tak těžkého, že bez dotazu na centrální informační službě počítačového lexikonu nemohl křížovku doložit. Ale právě tohle Hugher nikdy neudělal. Luštil sám bez cizí pomoci.

Jednoduše si cvičil mozek.

Prý byl kdysi nemocný, ale lékaři na Arkonu mu nikdy neprozradili, o jakou nemoc to vlastně šlo.

„Je zázrak, že jste se vůbec uzdravil, Hughere," říkali. „Ale nemůžeme zaručit, že se to časem neprojeví následky na mozku."

Tenkrát jim příliš nevěřil, tenkrát před osmapadesáti lety.

Jmenoval se Edmond Hugher, ale byl doopravdy Edmondem Huhgerem? Někdy si říkal, že si sice matně vzpomíná na rodiče a sourozence, ale nikdy si nedokázal představit otce a matku -jak vypadali. Měl tři bratry? Možná ano, jak se mu zdálo, ale nebyl schopen říct, na které planetě. Nevěděl kde se narodil a vůbec všechno, co leželo za oním okamžikem před osmapadesáti lety, bylo zahaleno v nejhlubší mlze.

Kde jsem se narodil? Nejsem ani Arkonidan, Ekhnidan, Skokan nebo Aras, ale od každého z těchto druhů humanoidních bytostí jako bych něco zdědil...

Doktor Edmond Hugher sundal nohy ze stolu. Přestal přemýšlet o své minulosti, věděl. Že to nemá vyznám. Jeho myšlenky sice ještě pořád kroužily kolem minulostí, ale už se pohybovaly uvnitř posledních osmapadesáti let. Viděl se pracovat na Zalitu, nejdříve jako pomocník. Pak na něj byly přeneseny zodpovědné úkoly, ale přesto zůstal jenom výpomocnou silou. Žádný postup. Pořád ho předháněli ospalí Arkonidané. Jeho protesty nic nepřinesly. Proti rodinnému protekcionářství Arkonidanů neměl šanci. Když to pochopil, pokoušel se navázat kontakt s Nearkonidany. Docela rád se spojil se Skokany a přijal jejich

nabídku, aby pracoval jako obchodní zástupce na jedné jejich planetární základně.

Arkon však vyslovil veto a bylo po pěkném místě. Měl totiž podepsanou smlouvu, ve které stálo, že doktor Hugher se dobrovolně rozhodl věnovat všechny své síly pro Arkon na planetě Zalit.

Už tenkrát se sice usmíval a tvrdil, že si na takovou smlouvu nevzpomíná, nicméně pak se vrátil ke své původní Činnosti na Zalitu.

Jednoho dne stál ve dveřích jeho bytu někdo, kdo se mu dokonale podobal. Nevěřil v tu chvíli svým očím a musel

se Štípnout. Teprve potom pochopil, že je to jenom robot-ská napodobenina jeho osoby.

Byla to lest, kterou tenkrát použil Loo-o... Nyní už byl přes dvacet let mrtev. Loo-o byl sluhou kultu Baalolu a pomocí robota si našel cestu do Hugherova bytu, aby mu nabídl studium medicíny na náklady baalolského kultu na centrálním světě Arasů.

„Hughere, vaší nepřítomnosti si nikdo nevšimne. Zůstane tady tenhle robot. Je pochopitelné, že nejednáme z lásky k lidem, ale proto, že po ukončení vašeho studia budete pracovat pro kult Baalolu. Sledujeme vás tady na Zalitu už přes dva roky. Edmonde Hughere, vy jste byl nasazen na Špatné místo. My, kazatelé boha, vás chceme přivést k činnosti, která nejvíce odpovídá vašim schopnostem.”

Doktor Hugher na tuhle záležitost nikdy nezapomněl. Přísná tvář Loo-oa se mu občas zjevovala i ve snech. A pak netrvalo dlouho a za pomoci kazatelů zmizel na Aralon, zatímco na Zalitu zůstal jenom jeho dvojník.

Na Aralonu studoval. Sžil se s medicínou tak, že si už po dvou letech vysloužil veřejnou pochvalu slavného hematologa Ur-Gifa.

Hugher si dodnes vzpomínal, jak na něj ze všech stran jeho araští spolužáci zírali. Do této chvíle ho nebrali vážně, protože jim připadal jako snílek. Stále se pohyboval někde v pozadí a neměl touhu vyniknout. A pak ho araský profesor Ur-Gif přede všemi pochválil za jednu menší práci: Hematofibie, nemoc Ekhonidanů. A Edmond Hugher se stal slibným talentem.

V jeho skromnosti mu tato pochvala způsobila značné rozpaky. Proto se ještě více stáhl z party spolužáků a věnoval se pouze studiu.

Kontakt s kazateli Baalolu nebyl nikdy přerušen. Edmond Hugher studoval na Aralonu devět let. Normál-

ní studium trvalo tri až čtyři roky. Když pak Hugher nastoupil k poslední zkoušce před dvacet slavných araských

profesoru, všichni mu posléze pogratulovali. Jako poslední mu rukou potřásl Loo-o.

Od té doby žil Hugher na Lepsu už mnoho let a nikdy nezalitoval, že pracuje pro kult Baalol.

Hugher se vrátil ze svých snů o minulosti do přítomnosti.

„Tak," řekl a zapsal do křížovky další slovo, „to bychom měli. Ovšem rád bych věděl, jak je možné, že umím tak dobře mluvit řečí Pozemšťanů. Je tu jedno řešení: na Aratonu jsem podstoupil hypnoškolení a naučil se různé výrazy a obraty Pozemšťanů."

Doktor Edmond Hugher se protáhl a mocně si zívł. V duchu se už těšil na další křížovky Terrania Post.

^ A ^

Běžely reklamy. Co existovala televize, existovala i televizní reklama. Bylo jedno, kde vysílačka stojí, jestli někde uvnitř Sluneční říše, nebo v arkonidském impériu. Všude se bytosti ovlivňovaly sugestivními reklamami.

Přesto bylo překvapivé, že Pěny Rhodan, Reginald Bull, maršál Allan D. Mercant a plukovník Nike Quinto seděli v jedné místnosti a sledovali reklamní pořady.

Právě tam byl vychvalován Cocan, zázračné hnojivo s neuvěřitelnou účinností, které mělo dokonce nahradit i práci žižal, jak tvrdila hlasatelka.

Bully zavrtěl hlavou a ulevil si.

„Taková blbost."

Ale to nebylo jediné.

Na obrazovce se objevilo další zboží. Jmenovalo se Yt-tigitt a nesmělo chybět v žádné domácnosti.

„Představte si, co byste dělali, kdyby váš syn za pomoci speciálního paprskometu rozřízl vaši ledničku a...“

„Vohnul bych ho přes koleno a sundal bych si pásek," vypěnil Bully. „Panebože, Perry! A něco takovýho musíme poslouchat?" „Počkej, tlouštíku,"¹ uklidňoval ho Rhodan. „Teď to musí přijít."

Na monitoru se objevila odkvetlá ženská tvář. Dole v titulcích se objevilo jméno a pak si tam divák mohl přečíst, kde a kdy se tato žena narodila a kde nyní žije.

Obraz se proměnil. Na mnoha milionech televizorů se ukázala mladá žena. Znovu pod ní běžely titulky a ty vysvětlovaly, co už každý tušil. Byla to tatáž žena, jen s tím rozdílem, že byla bez vrásek, omlazená, na první pohled zdravá.

A pak to bylo vysloveno: „Také vy pijte liquitiv!"

Obrázek se prolnul a na obrazovkách se objevil a reklama na další výrobek.

Mercant vypnul televizi.

„Tak, pane Bulle, byla tahle poslední reklama dostatečně decentní?"

Rhodan vzal ze stolu nějaká akta a podal je příteli.

„Pro tebe, Bully. Tvé informace."

První zpráva pocházela z centrály Generál Cosmics Company. Stálo tam přesně v Číslech, kolik liquitivového likéru bylo během poslední doby dovezeno do Sluneční říše.

Bullyho ruka se poněkud chvěla, když tyhle informace pokládal zpět na stůl.

Druhá zpráva byla protokolem a ve zkrácené formě obsahovala ještě jednou nejdůležitější výpovědi osmačtyřiceti Udí, vysvobozených na Lepsu. Za podstatným počtem jmen stál křížek. Byli mrtví.

„Poprvé jsem se likéru napil na konci roku 2090 nebo na

začátku roku 2091. Když jsem ho požil potřetí, sám na sobe jsem poznával, že vypadám mladě a jsem i psychicky a fyzicky mladší. Pak jsem liquitiv pil každý druhý den. Jako lékař jsem se sledoval šestnáct měsíců. Když jsem po uplynutí této doby na sobě neobjevil vůbec žádné vedlejší účinky, doporučil jsem tento likér všem svým známým a přátelům jako výborný aktivační prostředek."

Bully tyto výpovědi už znal, ovšem ve zkrácené formě ho děsila jejich podobnost. Neškodný, bez vedlejších účinků, překvapivé omlazovací účinky.

Na třetím a čtvrtém listě byly zaznamenány výsledky vyšetření z více než dvaceti klinik. Bully se jednou zarazil, když si přečetl datum, kdy tato zpráva dotyčnou kliniku opustila, nicméně ostatní data ani nečetl. Tak mu uniklo, že všechny zprávy jsou už několik let staré.

Propracoval se asi do poloviny, pak podklady odložil a bezmocně řekl: „Ničemu nerozumím. Jak to, že všechny kliniky tvrdí, že likér je vynikající omlazující prostředek a že Je úplně neškodný, zatímco na Lepsu jsme narazili na osmačtyřicet lidských ruin, který byly na liquitivu závislý? To se mi nezdá! Ze by do Sluneční říše dodávali jinej liquitiv než na ostatní světy?"

Nike Quinto odpověděl: „To bylo předmětem naší kontroly, pane Bulle. Šli jsme ještě o něco dál a podrobili jsme testovací materiál přísné chemické kontrole. Zjistili jsme, že jde o naprosto stejný liquitiv, jaký je distribuován všude jinde! Chemické složení je naprosto stejné."

„Hm," zabručel Bully a zatvářil se nespokojeně. „Kdyby nám ti chudáci neumřeli pod rukama, pak bych řekl, že ten mizemej likér nestojí za to, abychom se s ním zdržovali. Proč vůbec ještě nikdo nezkusil pít liquitiv a pak se na něj vykašlat, aby zjistil, co se s ním stane?" . Perry Rhodan se horce usmál.

„Tlouštíku, to už je dávno vyzkoušeno, ale u každé lahvičky je návod. Přečti si ho a budeš vědět, proč se žádný dobrovolník na testy a pokusy nepřihlásil. Prosím!"

A Bully mimo jiné četl: „Především upozorňujeme, že přerušení kúry by mohlo porušit celý omlazovací proces. Pokud by se potom objevily zdravotní problémy, bude to čistě závislé na konstituci každého jednotlivce."

Vtom se ozvala hyperspojová stanice. Vysílala naléhavý signál. To bylo znamení. Že Allan - Imperátor Gonozal Vllil. - touží po rozhovoru s Perrym Rhodanem. Signál nepřisel překvapivě, protože teprve před zhruba deseti hodinami Rhodan Arkonidana upozornil na mysteriózní liquitiv.

Na obrazovce se objevila tvář nesmrtelného Arkonidana Allana. Po krátkém pozdravení přešel k věci.

„Perry, ze všech stran se na mě hrnou poplašná hlášení. Když jsem odvysílal svou zprávu světům arkonidského impéria, nepočítal jsem s tak silnou odezvou. Ovšem to, co se tu momentálně děje, hraničí s katastrofou. Nechci přehánět, ale tvrdím, že má říše je zamořena liquitivem! Planeta 56 soustavy Pal například hlásí za poslední týden dvě stě osmnáct případů smrti, kterým předcházela zuřivost, amok a tělesný rozklad. Dvě desetiny obyvatelstva touží po té droze!

A to je jenom jeden příklad. Už nyní bych mohl uvést několik set dalších. Požadoval jsem informaci u Počítačového Regenta beznadějně. Vyhlásil jsem poplach Arasům a důsledně jsem po nich požadoval, aby se tomuto problému věnovali, nicméně mi odpověděli, že i na jejich planetách existuje závislost na likéru liquitiv, jenom s tím, že tam ještě nejsou žádné případy úmrtí.

Čím dál více souhlasím s tvým tvrzením, že máme co dělat s atentátem Antiů, sluhů kultu Baalol. A Lepso, ta pla-

neta podvodníků, by nikoli poprvé sehrála roli nebezpečného zdroje neklidu. Ovšem bude těžké Antiům dokázat, že místo biologického preparátu dodávají jed, a jak moje tajná služba zjistila, Lepso není jedinou planetou, odkud je likuitiv dovážen."

„Sluneční rozvědky se také pustila do práce. Vytvářím tu plán, se kterým tě brzy seznámíme. O planetu Lepso se postarám sám, pokud to bude nutné. Ale co ses dozvěděl ohledně toho dalšího bodu, Atlane?"

Na tuto otázku Reginald Bull, Mercant a Nike Quinto celou dobu Čekali.

„Nic důležitého, barbare," řekl Atlan, „Cardif se nadále nachází na Zalitu a pracuje jako pomocná síla. Pořád ještě nejsi spokojen s mou informací, Perry?"

Rhodanovy šedé oči vážně pohlédly na Arkonidana. „Atlane, rád bych byl s tvou zprávou spokojen, kdyby nám doktor Armin Zuglert nevyprávěl o usmívajícím se, stále přívětivém muži na Lepsu, který si říkal Edmond Hugher, který sloužil kazatelům Baalolu, a už před dvanácti lety tvrdil, že se zabývá tím likérem."

„Tohle vím, Perry," řekl Atlan. „Mám tady kopii snímku toho tvého usmávajícího se muže. Perry, ty máš strach, že

by to mohl být tvůj syn, že? Ale podívej se přece na ten snímek!"

Allanova tvář zmizela z monitoru a místo ní se objevila tvář mladého muže kolem třicítky.

„Tohle," vysvětloval Atlan, „je tvůj syn, Perry, který už osmapadesát let pracuje na arkonidské planetě Zalit a je strážník. Jsi nyní klidný?"

Všichni se dívali na fotografii. Zobrazený muž sice už nebyl tak překvapivě podobný svému otci, ale mnohé rysy jeho tváře jakoby říkaly: Já jsem synem Perryho Rhodana.'

Na monitoru zůstal obrázek, ale Atlan mluvil dál: „Perry, nechal jsem si vysvětlit, proč dávná překvapující podobnost mezi tebou a Thomasem během šesti desetiletí zmizela. Umělá změna osobnosti z něj udělala úplně jiného Člověka. Ovšem fotografii, kterou jsi mi předložil a která měla představovat doktora Edmonda Hughera, ukazuje někoho docela cizího! Nechápu Mercanta, který tvrdí, že v něm poznává Thomase Cardifa," Fotografie zmizela z obrazovky a znovu se objevil Im-perátor Gonozal Vlíl. „Příteli, pořád ještě nic neříkáš? Nu dobrá, ale musím tě teď na něco upozornit.

Pěny, nezapomínej, že arkonidský psycholog změní osobnost tvého syna. I po sto letech to s ním bude stejné. U všech bohů Arkonu, proč ti toho tolik vykládám, Perry? Tvůj syn žije od té doby na Zalitu, má tajná služba a tvá rozvědka ho neustále pozorují a tím je prokázáno, že Thomas nikdy neopustil planetu Zalit a že je tam ještě dnes!"

Perry nesouhlasil.

„Atlane, přeji si, abys měl pravdu. Ovšem ať už je to jakoliv, pošli, prosím, na Zalit speciální komando s úkolem, aby vyšetřilo Thomase a přitom na nic nezapomnělo. Žádám tě o to jako tvůj přítel!"

„Krucinál!" ulevil si Arkonidan a tím prozradil, že prožil dlouhá léta mezi Pozemšťany. „Perry, ty jsi tak paličatý, že jsi znejistěl i mé. Dobrá, nechám Thomase vyšetřit podle všech pravidel medicínské vědy. Výsledek ti sdělím. A teď budu Čekat na plán tvé rozvědky. Zařídím se podle něj. Mimochodem: máte ve Sluneční soustavě pořád ještě televizní reklamu na liquitiv?"

„Ano, Arkonidane, ale jenom do chvíle, než vyhlásíme blokádu a uzavřeme jednotlivé planety, aby nepronikla ani maličká stíhačka."

„U-Zao, náklady 10.C-399 až 11.C-999 musejí být za dvě hodiny naloženy a ještě dnes musí letět na Zemi.“

Kazatel vypadal popleteně. Měl pocit, že se přeslechl. Každý jednotlivý náklad liquitivu - Hugher mohl mít na mysli pouze tenhle likér, protože nadále odmítal tento preparát nazývat nějakým jménem - tedy každý náklad obsahoval tisíc lahviček po dvou kubických centimetrech. Zásilka, kterou měl poslat na Zemi, tudíž obsahovala šestnáct milionů lahviček. To bylo množství, které představovalo pětinu jejich zásob.

„T-Molle," obrátil se Hugher přívětivě na jiného kazatele, „prosím spojte se s Tu-Poem a informujte ho o tomto případě.“

T-Moll ještě nevěděl, o Čem má vlastně s Tu-Poem hovořit, ale když se podíval na fólii, kterou mu Hugher podával, okamžitě mu došla důležitost zakázky.

„T-Molle, zavolejte mi, prosím, až se s Tu-Poem domluvíte.“ Hugher se přitom usmíval, přestože přitom horečně přemýšlel, kolik času budou potřebovat, aby naplnili rezervy liquitivu na původních dvacet milionů standardních jednotek.

U-Za mezitím zavolal hlavní kosmodrom na Lepsu. Na monitoru se objevila vrásčitá tvář starého Skokana. Galaktický obchodník se spokojeně šklebil, když uslyšel, co po něm U-Za chce.

„Okamžitě posílám nákladní kluzák," řekl hlubokým hlasem. „To bude stačit, ne?“

U-Za zavrtěl hlavou.

„Pošlete šedesát kluzáků, Singolle, to bude lepší. Kterou lodí odvezete náklad na Zemi?“

„Mým nejnovějším křižníkem SIN XI.,“ pyšně odvětil skokanský šéf. „Převoz podle tarifu D. Levněji to udělat nemůžu.“

Skokani nebyli nejhorší obchodníci a nikterak se neobávali vyšroubovat ceny nahoru tak, aby přívržence kultu Baalol řádně využili. Nákladní tarif D bylo to nejdražší, co existovalo. U-Za už protestoval, když vtom se ozval usmívající se Hugher od psacího stolu: „Přijměte tarif D, U-Za. Skokan Singoll ať připraví papíry a ať nám je potom pošle.“

S těmito slovy vstal .a dodal: „Jdu do výroby, U-Za. Kdyby mne někdo hledal, jsem v oddělení F-54.. Pozdravujte skokanského patriarchu Singolla!"

^ A ^

Magitt, podmračený muž z arkonské planety Zalit, byl Šéfem oddělení F-54. Pozdravil Edmonda Hughera nápadně zdvořile, ale nepřestával se přitom mračit.

Hugher minul Zaliterana, otevřel tři právě zapečetěné plastické kartony a z každého vytáhl po jedné lahvičce likéru.

Na konci linky opustil výrobu dveřmi, které nejdříve odjistil komplikovaným magnetickým klíčem. Tise za ním zapadly. Hugher se octl docela sám v malé laboratoři. Celé zařízení bylo soustředěno pouze na kontrolní výzkum likéru.

S jistotou muže, který je přesvědčen o důležitosti své práce, začal Hugher kontrolovat obsah první lahvičky. Potom provedl druhou a třetí zkoušku. Nakonec malou laboratoř opustil, vrátil se do F-54 a namířil si to k Magittovi.

„Prosím, nechtě běžet všechny série na stupni 8, Magitte, Do zítřka do rána budeme potřebovat šestnáct milionů jednotek celkem.“

Zaliteranem to lehce trhlo.

„Výroba pro Zemi, doktore Hughere?"

„Přirozeně, milý Magitte. Co se momentálně děje? Máte snad nějaké starosti?"

„Starosti snad ne, spíš nemáme lahvičky. Když všechno zapnu na stupeň 8, za tři hodiny se to zastaví. Dodávka lahviček dorazí teprve v noci na Lepso."

„Tak to je mi vás líto, Magitte," přívětivě odvětil Hugher. „Tím jste porušil pravidla zásob a já jsem velice smutný, protože to nyní budu muset nahlásit centrále. Není to již vaše čtvrté porušení mých instrukcí? Verte mi, milý Magitte, že je nyní pro mne velice těžké splnit povinnost, protože vám tím způsobím nepříjemnosti. Příjemný pracovní den vám přeji."

Doktor Edmond Hugher pak opustil oddělení F-54. Sotva za ním zapadly dveře, Zaliteran mohutně zaklel: „Kdyby tak někdo moh tomu pitomci zakroutit krkem!"

Hugher mezitím znovu dorazil do pracovny laboratoře. Věcně usměvavý muž přelétl nákladové doklady Skokana Singoíla. Pak je odstrčil stranou a dal jim světelnou pečeti. Tím byla uzavřena smlouva o převozu zboží a Šestnáct milionů jednotek likéru mohlo být transponováno na Zemi.

„U-Zo," oslovil Hugher svého spolupracovníka. „Ohlaste centrále, že Magitt už počtvrté porušil pravidla. Pak zavolejte třetí planetu soustavy Go-123. Spojte se s Algo-Es-sou. Požadujte po něm, že nejpozději za pět hodin standardního času musíme mít padesát milionů plastických lahviček. Náklady za dopravu v tomto případě nehrají roli."

„Nehrají roli?" ujišťoval se U-Za.

„Žádnou roli," přívětivě odpověděl doktor, ale v jeho narudlých arkonidských očích se zablesklo, což U-Za u tohoto muže ještě nikdy neviděl.

V tu chvíli se ohlásil Te-Moll, který se zdržoval u Tu-Poa.

„S Tu-Poou jsem všechno projednal, doktore. Souhlasí s

plánem, abychom Krystalický svět ještě před zřízením blokády zaplavili velkým množstvím liquitivu. Toto rozhodnutí vyvolalo potlesk Rady. Máte vzít všechno do vlastních rukou bez ohledu na náklady. Tu-Poa by chtěl vědět, kdy může být liquitiv dodán na Arkon I."

„Zítřka v poledne, Te-Molle!" s potěšením odpověděl Hugher. Nelitoval Pozemšťany ani Arkonidany. Byli přece protivníky kultu. Pouze se jim mstil. Edmond Hugher byl Šťasten, že mohl dát sluhům Baalolu do rukou zbraň.

^ ^ ^

Druhá planeta žlutého slunce Firing, která se jmenovala Lepso, byla Eldorádem podvodníků, šíbrů a obchodníků všeho druhu.

F
i"

Tato stále ještě samostatná planeta se pyšnila tím, že doprává největší volnost ze všech planet Galaxie a existovala i řada bohatých skokanských rodů, která tato slova potvrzovala. Uvnitř arkonidského impéria soupeřilo velice mnoho sil, zájmových skupin a vlivných inteligencí, které držely nad Lepsem ochrannou ruku.

Počítačový Regent ve svých informacích o Lepsu hovořil o centru asociálních mocenských seskupení a na základě příkladů dokazoval, proč to tvrdí. Ovšem samotným obyvatelům Lepsa to nevadilo.

Nikde nežilo tolik podivných míšenou. Tady na Lepsu se pašovalo zboží, vyráběly se falzifikáty lodních dokumentů, falešné peníze a nákladové doklady.

Ovšem Lepso nebylo jenom místem pro pašování a podvody, nýbrž zároveň to bylo i gigantické překladiště zboží. Kosmodrom vedle kosmodromu. Loděnice vedle loděnice. Avšak ten, kdo se nemohl na žádném ze světů Arkonu ukázat, tady byl v bezpečí. Dokonce i lodě pirátů tu byly

opravovány bez toho, aby se objevila policie a zatkla zločince.

Pohybovalo se tu nápadně mnoho kosmických lodí Arasů a Skokanů,

Přívrženci kultu Baalol se v této směsici národů zcela ztráceli. Nikde nevystupovali do popředí a žili takřka bez výjimky v tichu svého pouštního městečka, daleko od všech.

Počítačový Regent se ve svých informacích o Lepsu o nich zmiňoval pouze jednou větou.

Šéf Sluneční rozvědky Allan D. Mercant, který zprávu Počítačového Regenta studoval, se už podruhé zarazil.

„Podívejte se sem, Marshall! To jsou čísla! Nemám důvod, abych si myslel, že nesouhlasí. Ovšem podle nich musíme počítat s tím, že na kosmodromech Lepsu se neustále pohybuje osm až devět tisíc křižníků! Osm až devět tisíc lodí! Johne, představte si, kolik to vynáší jenom na poplatcích za používání kosmodromu. A když si představíme, že většina z nich jsou válcovité lodi Skokanů, pak to představuje bojovou sílu, která není zanedbatelná!"

John Marshall energicky zavrtěl hlavou.

„Sluneční maršále, vaše výpočty nesouhlasí. Kalkulujete pouze s číslem lodí, které momentálně přistály na Lepsu, ale kolik takových lodí může během dvou tří hodin na Lepso přiletět?"

Mercant se usmál.

„Na tohle jsem nezapomněl. Ale už jsem se touto alternativou vůbec nezabýval. Stačí ty čtyři tisíce lodí na povrchu planety, abych šéfovi sdělil: „Pane, náš plán je v této podobě neproveditelný! Marshall, vy znáte Rhodana stejně jako já a také víte, co mi poví. Nyní nám může pomoci pouze Atlan se svými flotilami. Copak je?"

Tvář Johna Marshalla se rázem změnila. Mercant věděl,

co to znamená: mutant Marshall buď právě přijímal telepatické volání, nebo se soustředil na myšlenky někoho jiného.

Minuta za minutou ubíhaly a Mercantova trpělivost byla napínána. Co to jenom mohlo být? Za sedm minut John 'Marshall hluboce vzdychl a vrátil se z tranzu zpět do normálního všedního dne.

„Mercante," hlesl. „Thomas Cardif na planetě Zalit je jenom robot nearkonidské konstrukce!"

Mercantovi to zaškubalo ve tváři.

„Já to věděl," zašeptal. „Věděl jsem to od chvíle, kdy jsem držel v ruce tu fotografii. Marshall, co teď?"

„Atlan ještě stále mluví se šéfem. Zapojil jsem se pouze do první části katastrofického hlášení. Arkonidan neumí říct, zda se Cardif ze Zalitu ztratil před deseti, dvaceti, třiceti nebo čtyřiceti lety. Zatím přece nikdo nepojal žádné podezření."

„Jak přijal tu zprávu Rhodan?" .

Marshall si byl vědom, že porušil nepsané zákony. Do myšlenek Administrátora Rhodana nesměl bez předchozího povolení nikdo vstoupit.

„Vůbec to nechápal, sluneční maršále!"

„Ten titul nemusíte používat, John. Dál! Co potom?"

„Šéf už Cardifovi nechce dát šanci."

„Hm," zabručel Mercant.

To bylo všechno.

„Šéf chce na Lepso, s celou flotilou! Atlan nám má poslat silné svazky, které nás budou během akce chránit."

„Hm."

„Atlan souhlasil. V celé arkonidské říši i u nás budou veškeré zásoby likéru liquitiv zabaveny a jeho prodej bude zakázán, Nad nejdůležitějšími planetami bude vytvořena ochranná blokáda."

„A co nechráněné světy?" vyhrkl Mercant.

„Co toho ten Thomas Cardif už provedl! Já to nechápu. Marshalle, už se šéf sebral? Zkontrolujte jeho myšlenky!"

Ale už během několika vteřin telepat překvapeně zavrtěl hlavou. „Šéf zablokoval své myšlenky, Mercante."

„To je dobré znamení, ale slabá útěcha, Johne."

Thomas Cardif byl Rhodanovým synem. Proti své vůli musel Mercant přiznat, že všechny-Cardifovy akce měly formát. Před osmapadesáti lety visel Imperátorův život na hedvábné nitce. Atlan přišel o aktivátor buněk. Sebrali mu jej Antiové, ovšem nápad byl Cardifův. Chtěl přivodit zánik arkonidské říše a Sluneční soustavy a tím konečně dospět k cíli - zneškodnit Perryho Rhodana.

Jeho úmysl byl na poslední chvíli znemožněn. Cardifa potom neodsoudili k smrti, nýbrž pod hypnostrojem ztratil vědomí o své minulosti. Nevěděl kdo je, odkud přišel a jak žil až do toho dne. Jeho nenávist vůči otci ležela pohřbena na věčné časy pod hypnotickým blokem.

„Máme jít za šéfem, Sluneční maršále," přerušil Marshall Mercantovy úvahy. „Rhodanův rozhovor s Allanem je u konce."

„Pojďme," řekl šéf Sluneční rozvědky, sbalil si věci-a společně s telepatem opustil pracovnu.

^ A ^

„Posaďte se!" Víc času v tu chvíli Rhodan pro své spolu-pracovníky neměl. Právě zmáčkl tlačítko spojení s hlavním stanem Sluneční flotily.

„Poplach pro celou flotilu! Okamžitě platí nařízení číslo 6. Všechny naše lodi ve vesmíru přeruší let. Příprava pro transici k soustavě slunce Firing. Rozkaz k hyperskoku přijde zvlášť. Připravit se k boji. Všechny lodě. Konec!"

.20

Mercant sledoval, jak Rhodan vydává rozkaz za rozkazem, jak informuje všechny složky o tom, co přijde, a jak zároveň všem předává kopii fotografie Thomase Cardifa -muže, po kterém bylo vyhlášeno pátrání.

„Tento muž, který pravděpodobně žije pod jménem Edmond Hugher na Lepsu, musí být našimi agenty vypátrán. Existuje silné podezření, že je spolupracovníkem Antiů a že žije v jejich městěčku.

Zvláštní rozkaz pro agenty na Lepsu; Proti Thomasů Cardifovi nejednat v žádném případě agresivně! Znovu opakují: Proti Thomasů Cardifovi alias doktoru Hugherovi nejednat agresivně! Konec!"

Do pracovních mezer přicházeli další a další Rhodanovi nejbližší spolupracovníci. Přišel i myšob Gucky.

Rhodan se nakonec posadil.

„Pánové, čekám už jenom na Allanovu zprávu, že do naší soustavy přiletí jeho pět tisíc lodí. Planeta Lepso bude hermeticky uzavřena. Prosím, Mercante?"

„Pane," začal šéf rozvědky, „Momentálně máme na Lepsu zhruba Čtyři tisíce bojeschopných lodních jednotek protivníka, které se velice pravděpodobně budou bránit našemu opatření."

Rhodan pozvedl ruku a Mercanta přerušil.

„Budeme riskovat i galaktickou válku, Mercante," zvolal. „Musíme počítat s otevřeným nepřítelstvím Skokanů, Těžkých, nespokojených koloniálních národů a antimutantů. Všichni se budou bránit. Naše opatření budou považovat za okupaci planety pašeráků a podle toho také budou jednat. Náš prstenec blokády bude dvojitý nebo dokonce trojitý. Věřím, že akce na Lepsu nebude trvat déle než tři dny."

Bully namítl: „Co když Skokani a ta ostatní pakáž nebudou bránit Lepso, nýbrž zaútočí všemi svými loděmi proti

Zemi? Nač nám potom bude pět tisíc, arkonských křižníků, Perry?"

Rhodanův pohled měl pevnost oceli: „Proti Zemi pořád někdo útočí, už pěkně dlouho. Momentálně už velmi dlouho nekonvenčními prostředky. Pomocí drog! Máme snad ještě co ztratit, nebo můžeme všechno vyhrát? Víš, jak vysoký je počet drogově závislých tady na Zemi? Dvacet nebo třicet milionů lidí! Dříve nebo později bychom měli na Zemi armádu šílených fetišáků, odsouzených k smrti. Naší povinností je chránit život."

Vtom se ozvala vysílačka a bez dalšího ohlášení zaječel Patricius Angustos, který velel bleskové akci zabavování liquitivu na světech Sluneční říše. Doslova křičel: „Pane, právě jsme zjistili, že z Lepsa bylo včera na Zemi přivezeno šestnáct milionů jednotek liquitivu, ale tohle obrovské množství jsme pořád ještě nenašli!"

Rhodan strnul. Bez ducha zíral na monitor.

„Spojte se s rozvědkou a všemi policejními silami, Angustosi. Ten jed musí být nalezen! Náklady nehrají roli. Tu drogu najděte!"

Zhluboka se nadechl a protáhl se.

„Slyšíš, Arkonidane? Šestnáct milionů lahviček liquitivu. Včera dodáno a beze stop zmizelo. Proč máváš rukou?" zeptal se Rhodan s pohledem upřeným na monitor, ze kterého na něj zíral Atlan.

„Proč mávám rukou, Perry? Zhruba před dvěma hodinami arkonidského Času má tajná služba zjistila, že tady na Krystalickém světě Arkonu bylo vyloženo jedenačtyřicet milionů lahviček likéru. Nenašli jsme zatím ani jednu jedinou. Naši protivníci přešli do masivního protiútoků! Nedokazuje to, že znají naše plány?"

Na to Rhodan odpověděl: „Doufám, že nás na Lepsu podcenili, Atlane."

Monitor ukazoval, jak se Imperátor Gonozal Vlíil. prudce vztyčil, přimhouřil oči a zahleděl se přes třicet dva tisíce světelných let na svého pozemského přítele: „Perry, doufám, že v tuto chvíli podceňuji já tebe!”

Tím bylo hyperspojení s Arkonem I přerušeno. • Plukovník Nike Quinto, šéf tajného oddělení III, se ozval v interkomu.

„Pane, vzpomínejte! Kdo přestane pít liquitiv, po šesti dnech může dostat první záchvat, který může skončit smrtí. Takový proces potom trvá zhruba čtyři týdny.”

„Quinto, s tím si nelámejte hlavu. Během tří dnů jsme z akce na Lepsu zpátky. O této záležitosti si pak ještě jednou promluvíme, ovšem v kruhu odborníků a vědců. O prodeji likéru se dohodneme až po rozhovoru s lékaři. Ještě něco, plukovníku?”

Nike Quinto zavrtěl hlavou.

Rhodan se pak obrátil zpět ke svým spolupracovníkům.

„Musíme jednat. Za hodinu a třicet minut odstartuje flotila. My sami poletíme na palubě IRONDUKE, proto opustíme Terranii o tři hodiny později. Mám ještě práci. Děkuji vám, pánové!”

Tohle byl Perry Rhodan, jak ho neznali. To byl Perry Rhodan, který se jim nelíbil.

^ X ^

Rhodan opustil pracovnu a odešel do svého bytu. Stál u okna a díval se z nejvyššího patra správní budovy dolů na Terranii. Na město fetáků, pomyslel si.

„Thomasi, přicházím a jsem na cestě k tobě! Pokud se dokáže, že máš skutečně co do činění s liquitivem, bude s tebou zle.”

Z myšlenek se stala vyřčená slova. Rhodan se slyšel mlu-

vit nahlas a cítil, jak se přitom uvolňuje *kdesi* uvnitř v jeho těle křeč.

Zahleděl se na křižník IRONDUKE, který hrdě vévodil kosmodromu. Byla to nejrychlejší loď Sluneční válečné flotily a také první, která byla vybavena fantastickým lineárním hyperpohonem. Umožňovala let nadsvětelnou rychlostí, nepředstavitelnými násobky světelné rychlosti. Zatím ještě v tomto ohledu nenarazili na žádnou hranici. Oproti transici měl lineární pohon mnoho výhod, například tu, že nedocházelo k bolestivému přechodu při rematerializaci a že při letu byla cílová hvězda neustále viditelná.

Při miliononásobku rychlosti světla taková lineární loď nejenomže pronikla do pětidimenzionálního prostoru, nýbrž se také přitom dokázala zdržovat v nestabilní poloprostorové zóně mezi čtvrtou a pátou dimenzí.

Zadunění startujících lodí vrátilo Rhodana zpět do reality. Najednou měl pocit, že není sám. Otočil se.

Za ním dřepěl Gucky.

„Perry, nepotrestáš mě, když ti řeknu, že máš se svým podezřením pravdu?“ zapištěl Gucky a naklonil hlavu k rameni.

„Co tu chceš, Gucku?“

To znělo špatně. Když Perry Rhodan vypustil z Gucky-ho jména ypsilon, vždycky to bylo špatné. Dokonce mu někdy stroze říkal poručíku Gucku, a to už bylo zcela špatné znamení.

„Co tu chceš?“ zopakoval Rhodan otázku ostře.

„Jenom jsem se chtěl s tebou dívat tím oknem dolů na Terranii, Perry,“ vycenil svůj hlodák.

„Tak pojd,“ pozval ho Rhodan, který pochopil, že Gucky přišel s určitým záměrem. „Ale nerozmačkej mi květiny na parapetu.“

Myšob se jedním skokem octl pod oknem. Zahleděl se na

moře domů dole a řekl: „Já nejsem žádnéj vandal, nejsem jako ostatní."

„Jako kdo?"

„Třeba jako tloušťík Bully. Jako Mercant, Marshall, Deringhouse a Tiffior."

„Co je s nimi?"

„Ve svých myšlenkách nenechávají na Thomasovi ani chlup dobrý, Šéfe!"

„Hm," odvětil Rhodan. „Snad si nenamlouváš, že bys tu mohl orodovat za Cardifa?"

„Ne," odpověděl Gucky. „Ale namlouvám si, že my dva máme stejný podezření. Totiž že ta věc s Thomasem je trochu divná- Nezlob se na mě, Perry, když tvrdím, že občas bejvám trochu chytřejší než ty, a taky víš, že umím mlčet jako hrob. Koukni..."

V tu chvíli ho Rhodan popadl za ramena. Ostře na Guckyho pohlédl.

„Prcku," řekl přísně, „nevykládej mi tady hlouposti a konečně mi řekni, proč ses tu objevil, nebo tě vysadím na čerstvý vzduch."

„Oukej, šéfe. Tady velíš ty. Perry, mám strach, že Thomas něco provedl."

„Takže ty si taky myslíš, že Cardifje viníkem té záležitosti? Ale proč si myslíš, že ostatní uvažují jinak? Proč?"

„To já nevím. Když jsem si četl jejich myšlenky, hrozně jsem se rozzlobil, že tak předpojatě uvažují. Já si pořád myslím, že Thomas je pořád ještě pod hypnoblokem a pokud tomu tak je, pak ho nikdo nemůže za liquitiv vinit!"

„Ale, Gucky, ty se pokaždé pokoušíš Cardifa omlouvat," ostře namítl Rhodan.

„Já si myslím, že za nic nemůže. Ten hypnoblok byl dobrý," znovu namítl Gucky.

„Ale mně se to nelíbí. Ted' zmiz, prcku. Mám důležitější práci."

„O," vyhrkl omluvně myšob. „To je něco jinýho! "A zmi-
zel.

Krátce před teleportací sáhl ještě do Rhodanových myš-
lenek a Četl v nich: Perry Rhodan právě přemýšlel, zda člo-
věk, který se nachází zčásti pod hypnózou, je plně zodpo-
vědný za své chování.

Víc toho Gucky za svou krátkou návštěvu ani docílit ne-
chtěl.

^ ^ ^

V asketické tváři Tu-Poa svítily oči. Anti vzrušeně přecházel
po místnosti a přemýšlel. V křesle seděl doktor Edmond
Hugher a přívětivě se usmíval.

„Kdo je ten Rhodan, Tu-Poo? Je to nepřítel Baalolu...
Dobrá, takže ho Baalol zničí. I když jsem mírumilovný
člověk, nepřátelé Baalolu jsou i mými nepřáteli. Jak
byste mohl pochybovat, že má vděčnost není bezmezná, Tu-
Poo?" Usmíval se.

Ale Tu-Poa, který se stal po Loo-ově smrti nejvlivnějším
kazatelem na Lepsu, dnes Hugherův úsměv nemohl vystát.

V Galaxii to vřelo. Desetitisíce bojových křižníků přechá-
zely do transice. Zaměřovači přístroje na Lepsu zjišťovaly
tolik strukturálních otřesů, že se to často nedalo ani spočítat.

Tu-Poa a ostatní služebníci Baalolu tušili, komu přilet ob-
řích flotil platí. Ale ještě nevěděli nic přesného. Jejich špi-
onážní služba na Krystalickém světě Arkonu z hodiny na
hodinu přestala fungovat. Bylo tu jenom jedno vysvětlení:
Imperátor Gonozal Vlíil. se rozhodl, aniž by informoval
jediného člena arkonidské Rady.

Ovšem i ze sektoru Sluneční říše bylo zjišťováno neuvěřitelné množství otřesů prostoru.

Tu-Poa se bezděčně podíval na doktora Hughera. Jeho úsměv ho málem přiváděl k šílenství.

„Nebud'te tak klidný, Hughere! Možná, že se dostaneme do krize!"

Zasněný úsměv zůstal. Doktor Edmond Hugher se nenechal vyvést z klidu. Tu-Poa se před Hugherem zlostně vztyčil. Položil mu ruce na ramena a zatnul do nich prsty.

„Hughere, jak se zbavíme toho velkého množství závislých v poušti? Kde zůstala vaše fenomenální schopnost rozhodnout se ve správný okamžik pro to nejlepší?" vyjel na něj.

„Chcete toho po mně příliš mnoho, Tu-Poo. Jsem mírumilovné povahy a pokud se mám rozhodovat o věcech, které přesahují rámec mých schopností, je to těžké. Nacházím se nyní v situaci, která neodpovídá mému charakteru."

„Přestaňte! Konečně s tím přestaňte," sykl Tu-Po. „Copak Je snad vámi objevený liquitiv neškodný? Je to přece droga, Hughere!"

Lékař se však nadále tvářil zasněně.

„Tu-Poo, liquitiv je ohnivým mečem, který jsem vložil do rukou Baalolu z vděčné oddanosti."

Tu-Poa pustil Hugherova ramena. Pak ustoupil o krok, zahleděl se na lékaře jako by ho viděl poprvé: „Bud' jste byl vždycky šílenec, Hughere, nebo jste se jím stal během posledních hodin," zaúpěl kazatel.

„To od vás není hezké," odvětil Hugher. „Copak jste mi netvrdil, že Baalol je tou nejpravdivější a jedinou mocí v Galaxii a že nemohu svou vděčnost prokázat lépe než tím, že tuto moc posílím? Nedělal jsem to právě z tohoto dů-

vodu, když jsem objevoval liquitiv? Copak se z protivníků Baalolu nestali neškodní hlupáci? Proč by neměli zůstat na poušti? Je tu o ně přece postaráno!"

Tu-Poa cítil, jak ho zachvacuje děs. Ale nemyslel na ne-vyléčitelné závislé, kteří živořili na poušti na Lepsu. Nemyslel na stovky milionů lidí po celé Galaxii, kteří se stávali závislými na likéru. V tuto chvíli ho děsilo zjištění, že syn Perryho Rhodana má psychický defekt.

^ A ^

IRONDUKE se zvedala nad kosmodrom v Terranii. Jako poslední loď Sluneční flotily nabírala kurz k soustavě Fi-ring. Velel jí plukovník Jefe Claudrin, narozený na Epsalu. V tu dobu nebylo lepšího velitele, než tento muž. Velice brzy byl zapnut lineární pohon.

Ze vzdálenosti více než osmi tisíc světelných let muži ve sledovali muži ve velínu IRONDUKE svou cílovou hvězdu.

Plynuly hodiny. Když slunce na reliéfovém monitoru nabíralo na velikosti, plukovník Claudrin zbrzdil let. Bez jakéhokoliv strukturálního otřesu se IRONDUKE vrátila do normálního vesmíru. Ve stejný okamžik se rozzářily monitory panoramatických obrazovek a ukazovaly obvyklý obraz hvězdného vesmíru.

„Silné strukturální otřesy," hlásil důstojník od zaměřovačů.

Z druhé strany už přicházely galaktické souřadnice. „Sto osmdesát křížníků. Identifikaci máme, plukovníku: flotila Těžkých!"

Těžcí byli smluvními žoldáky galaktických obchodníků.

Pocházeli původně z Arkonidanů, ale vzhledem ke svým životním podmínkám, daným na planetách s vysokou gra-

vitací, se vyvinuli zcela jinak. Stali se z nich obři, kteří vážili mezi deseti až osmnácti metrickými centy. Jejich obchodem byla válka. Kdo si je zaplatil, mohl si být jist jejích pomocí. Pro Těžké existovaly jenom peníze. Na sliby nereagovali, ale kdo jim zaplatil, pro toho pracovali. Bojovali jako nikdo.

„Claudrine, vyhlašte poplach mutantům," nařídil Rhodan poté, co přelétl poslední informace o flotile Těžkých. Od zaměřovačů přišlo další hlášení.

„Zaměření! Z hyperprostoru se noří naše flotila."

Pak se hlásila spojová centrála. Informace pro Rhodana: „Pane, vysílání planetární vlády Lepsa. Hrozí nám vojenskými prostředky, pokud flotila Sluneční říše okamžitě nezmění kurz."

Rhodan se naklonil k interkomu. „Vyříd'te vládě mým jménem, že Sluneční říše nepřichází s nepřátelskými úmysly, nýbrž sleduje pouze jediný cíl: zastavit několik zločinců."

Plukovník Jefe Claudrin se zešíroka zašklebil.

„Bude nám to někdo věřit?"

Opět se ozvalo hlášení od zaměřovačů.

„Vynořila se robotská flotila. Pět až šest tisíc lodí."

Rhodan přikývl a pak zapnul hyper vysílačku, aby ledově chladným hlasem odvysílal hlášení na Lepso: „Jménem Sluneční říše a jménem Prvního Administrátora Rhodana - zakazuji s okamžitou platností jakýkoliv start kosmických lodí z Lepsa. V případě neuposlechnutí tohoto zákazu bude každá vzlétající loď silou zbraní přinucena k návratu na Lepso. IRONDUKE, Rhodan."

Plukovník Claudrin spokojeně přikývl.

„Pane," ozval se chvíli nato spojař, „flotila hlásí připravenost k boji. Superobří křížníky nás doženou za pět minut."

V tu chvíli vstoupil do velínu Šéf jednotky mutantů telepat John Marshall.

Na širokém klínu Epsalerana teleportoval myšob Gucky.

„Pozor na mě. Jere," zapištěl myšob.

„Zmiz, ty trapidlo," okřikl ho plukovník a zašklebil se.

Rhodan si jich všiml.

„Ke mně, poručíku Cucku!"

Gucky se nahrbil pod přímým pohledem Rhodanových šedivých očí a pak přicupital.

„Poručík Gucky se hlásí podle rozkazu, šéfe. Něco se děje?"

Rhodan se zhluboka nadechl a přeslechl smích přítomných ve velínu.

„Můj milý...,“ řekl ostře, ale pak byl přerušen.

Myšoba zachránilo hypervysílání, které právě dorazilo do velínu.

„Jsem Gal-Tam, ministerský předseda vlády na Lepsu," ozval se nepříjemný nosový hlas z reproduktoru. „Požadujeme, aby flotila Sluneční říše okamžitě opustila soustavu Firing, jinak budeme muset proti Sluneční flotile zahájit palbu. Pokud se Sluneční flotila bude ještě déle než pět standardních minut zdržovat na momentálním kurzu, pak ultimátum vlády Lepsa uplynulo."

Ministerský předseda Gal-Tam pak vypnul spojení a nečekal ani na potvrzení příjmu svého ultimáta.

Vypadalo to, že se galaktické válce nedá zabránit.

^ A ^

Ve výšce padesáti milionů kilometrů nad Lepsem se armáda Sluneční flotily rozdělila do všech směrů. Kurz na Lepso udržovala pouze IRONDUKE a dalších třicet superobřů.

Ostatní kulovité lodě se rozprskly do všech možných směrů, aby na minutu přesně zaujaly plánované pozice.

Tři minuty po uplynutí ultimáta vlády Lepsa odřízla Rhodanova flotila planetu. Osm lodí, které se pokusily na poslední chvíli z Lepsa utéct, se otočilo a vracelo se zpět na kosmodrom.

IRONDUKE s doprovodem pronikala atmosférou Lepsa. Pak posádky spatřily povrch planety: velká města, rozlehlé pouště, široké řeky, překvapivý počet kosmodromů neobvyklých rozměrů a mezi tím vším pralesy a za nimi města.

Ozvalo se energetické zaměření. Všichni čekali, že se Lepso začne bránit, ale na lodích Pozemšťanů Čekali Ještě na další události.

Robotská flotila Arkonu, která odřízla soustavu Firingu, měla první kontakt s nepřítelem.

Narazila na flotilu Těžkých, která čítala sto osmdesát lodí. Těžcí zahájili palbu ze vzdálenosti čtyřiceti tisíc kilometrů.

Tři těžké křižníky byly zasaženy. Zahynuli přitom pouze roboti, žádný organický život. Sedm zbývajících těžkých křižníků, jejichž ochranné energetické štíty odolaly paprskovým střelám nepřítele, se rozletělo proti přesile. Posádka - roboti - znala pouze svůj program. Počítač nemá duši.

Ovšem robotské posádky zároveň odvysílaly informace ostatním členům flotily o tom, co se jim stalo.

Ze všech směrů se přirhlo tři sta robotských křižníků. Neorganické posádky nezajímalo, že od původních sedmi lodí už nepřicházely zprávy. Cílem byla flotila Těžkých, a ta musela být zničena.

Osud Těžkých byl už téměř zpečetěn, když se v blízkosti bitvy mocně otrásl prostor. Z nicoty hyperprostoru se vy-

nořily bojové lodě rodu Selfunů. Tři sta padesát doutníkovitých lodí se zapojilo do boje.

Boj trval půl hodiny. Během prvních pěti minut to vypadalo, jako by robotských křižníků ubývalo, ovšem čím déle boj trval, tím více arkonidských křižníků se objevovalo. Za jednu zničenou loď přiletěly čtyři další. Patriarcha Selfun náhle poznal, že žene svou flotilu do záhuby. Zaskřípal zuby a vydal rozkaz k ústupu.

Nedivil se, že jeho těžce pochroumaná flotila nebyla pronásledována arkonidskými křižníky. Tento úkol jim nebyl naprogramován. Jejich úkolem bylo zablokovat soustavu Firingu a nenechat nikoho vlétnout či odlétnout.

Co se dělo mimo oblast jejich úkolu, je ani v nejmenším nezajímalo.

Rhodan mezitím se sedmi superobřimi křižníky kroužil kolem planety. Odposlouchávací oddělení všech spojových centrál byla plně obsazena.

Lepso vysílalo jedno volání o pomoc za druhým do celé Galaxie. Ze všech směrů přicházely odpovědi: letíme vám na pomoc! Vydržte!

Z minuty na minutu se stále zřetelněji ukazovalo, co ani Rhodan nečekal. Galaktičtí obchodníci, Těžcí a nesmírně vysoký počet jiných příslušníků dalších civilizací; i ti, kteří dosud platili za věrné příznivce Impéria; vyhrožovali vystoupením z arkonidského hvězdného svazku a slibovali Lepsu podporu.

Rhodan zvažoval všechna rizika a předával informace palubnímu počítači.

Telepati postávali ve velínu zdánlivě nečinně, ale kdo je znal, věděl, že na palubě momentálně nebylo nikoho dalšího, kdo by pracoval soustředěněji než oni. V tom nebyl výjimkou ani Gucky.

Všichni pátrali mezi miliardami myšlenkových frekven-

čí dole po jediné: po myšlenkové frekvenci Thomase Car-difa, alias doktora Edmonda Hughera.

Pomocí velice silné optiky IRONDUKE se všichni ve velínu dívali na městečko kultu Baalol. Ještě soustředěněji pátrali v tomto prostoru.

Avšak to, co hledali, nenašli.

„Palba z levoboku," ozvalo se energetické zaměření.

IRONDUKE nemusela ani zakročit. Doprovodná loď WELLINGTON jediným odpálením termopaprsku zničila děla severně od velkého kosmodromu.

To pro vládu Lepsa znamenalo další pokyn vysílat sérií volání o pomoc do Galaxie.

Bully, který stál vedle Rhodana, Šeptal: „Ted' už nám tu chybějí jenom Akonani z Modrý soustavy."

„Myslím na to celou dobu, tlouštíku. Na ně a na Antie. Podívej, máme vyhodnocení od Počítačového Regenta,"

Rhodan a Bull se napjatě zahleděli na kódované signály na monitoru.

Četli je tak, jak přicházely, a potom se na sebe podívali. Oba přikývli. Jejich domněnka se potvrdila. Všeobecná pomoc bezpočtu civilizací a světu arkonidského hvězdného svazku byla jasnou záležitostí.

„Antiové," poznamenal Rhodan. „Zase oni," mínil.

Těsně za ním zapištěl Gucky. Vypadal vyčerpaně.

„Perry," řekl zničeně, „nemůžu Thomase najít. Zkusil jsem všechno. Lloyd už to vzdal."

„Dobrá," rozhodl Rhodan. „Šetřte silami." Přistoupil k mikrofonu. „Tady šéf. Zakódované vysílání pro flotilu! Bleskové přistání všech lodí první vlny! Přistání za tři sta vteřin! Konec!"

O půl minuty později se ohlásil službu konající důstojník spojové centrály: „Pane, rozkaz odvysílán. Odpočet běží už osm vteřin."

Plukovník Jefe Claudrin měl pocit, že musí něco říct.

„Takže jsme na řadě." Klidně stlačil červený knoflík. Na IRONDUKE zazněly poplašné sirény. Loď klesala k Lepsu jako kámen, když se ve všech reproduktorech lodi ozval hromový hlas kapitána lodi.

„Všem! Všem! Bleskové přistání zhruba za dvě stě padesát vteřin! Plán Eldorádo zahájen! Konec!"

Pak zazněl z reproduktoru klidný hlas zbraňového důstojníka Braza Alkhera; „Plukovníku, šéf je na palubě. Platí pro zbraňovou centrálu dodatečný rozkaz 0-3?"

Rhodan bleskurychle zareagoval.

„Za žádných okolností, Alkhere! Povolení k palbě dostanete společně se superobřími křižníky. Dodatečný rozkaz 0-3 dnes neplatí!"

Důstojníci se podívali na šéfa. Všichni se mu otevřeně po-
divovali. Obsahem zvláštního rozkazu 0-3 bylo, že život Prvního Administrátora nesmí být za žádnou cenu ohrožen.

IRONDUKE pronikla hustými vzdušnými vrstvami v doprovodu více než tisícovky válečných křižníků všech tříd k planetě. Společně s pěti superobřími křižníky přistála na velkém kosmodromu před hlavním městem. Ve výšce pěti až tří tisíc metrů se ve všech kulovitých lodích na chvíli otevřely výstupy a pak z nich přšeli bojovní roboti.

Dopadali na pevnou zemi a rozbíhali se ve všech směrech z kosmodromu. I v blízkosti dalších větších měst a osad Lepsa se dělo něco podobného.

Křižníky dosedaly.

Jenom na severu velké pouště došlo ke konfliktu.

Osm těžkých křižníků doprovázených bojovou lodí WINNIPEG zrovna aktivovalo své ochranné štíty, když ze tří dobře zamaskovaných dezintegrátorových děl vyšlehla salva, která zatížila ochranný energetický štít WINNIPEGU ze třiadevadesáti procent a málem jej prolomila. Ovšem na

palubách dalších tří těžkých křižníků se zbraňoví důstojníci nedali překvapit. Jednou jedinou salvou všechna tři děla zničili.

„Robotské pozice," lakonicky konstatovali zaměřovači WINNIPEGU. Velitel bojového křižníku si s úlevou oddechl, protože Rhodanův hlavní rozkaz zněl, aby chránili lidské životy.

Ve výšce deseti tisíc metrů kroužila kolem soustavy druhá vlna Rhodanových lodí a o pět tisíc metrů výše se zdržovala třetí vlna.

IRONDUKE měkce dosedla teleskopickým nohama na solidním plastikoocelovém povrchu kosmodromu. Panoramatické obrazovky ukazovaly moře vesmírných lodí všech typů. Každá loď kromě araských byla vyzbrojena, a přesto se žádná z nich neodvažovala zahájit palbu proti Rhodanovým superobřím křižníkům. Nebezpečí, které nad nimi kroužilo ve výšce deseti tisíc a patnácti tisíc metrů, odhadovali správně-

Jenže pak musel jeden z galaktických obchodníků ztratit rozum, protože minutu po přistání IRONDUKE se tato doutníkovitá loď, dlouhá pouhých sto metrů, pokusila uniknout bleskovým startem. Jako projektil vystřelila do jasného nebe. Ale společně se startem této lodě vzlétly z prvního prstence blokády stíhačky.

Skokanský velitel proti nim zahájil palbu. Dvě stíhačky zasáhl,

Ale to už byla jeho loď obklopena šestnácti menšími loděmi Pozemšťanů. Část z nich si vzala na mušku pohonné agregáty, ostatní znemožňovaly palbou další let. Loď Skokana se stala neovladatelnou, provedla zneklidňující úzkou otáčku a pak se potácivě pokoušela o nouzové přistání.

Z velkého výstupu IRONDUKE se vydávaly na cestu k nouzově přistávající lodi uprchlíků dva tucty bojových ro-

botu s rozkazem nepustit ani jediného Skokana z paluby této lodi.

Do velínu IRONDUKE zatím přicházela další hlášení. Všechny lodě první vlny přistály na Lepsu a vysazení roboti zaujali nejdůležitější stanoviště tohoto světa.

Pro Perryho Rhodana to bylo znamením, aby se osobně spojil s vládou Lepsa.

Na jeho vysílání nikdo neodpovídal. Ani na druhou vyzvu, Zato bezpočet vysílaček planety nadále odesílal volání o pomoc do vesmíru. Sluneční flotila v nich byla nazývána jako pirátská a Pozemšťané byli označováni za bandity.

Vedle volání o pomoc se z éteru ozývaly odpovědi ze všech koutů Velkého Impéria. Všichni Těžcí Skokani hlásili svůj přílet. Skokanské flotily putovaly k soustavě Fi-ring. Pomoc slibovali i Ekhonidané. Otevřeně vyhrožovali Arkonu. Imperátor Gonozal Vлил. byl zatracován, protože pomáhal Rhodanovi.

Perry Rhodan se tvářil přísně. Otočil se k Bullymu a řekl: „Myslím, že je nejvyšší čas, abychom se tu porozhlédli. Docela to vypadá. Že na téhle planetě vyrábějí tu zatracenou drogu. Jinak si ty protesty neumím vysvětlit.“

Otočil se na Epsalerana Claudrina.

„Start, plukovníku! Přistaňte s IRONDUKE na velkém náměstí před komplexem vládních budov. Musím zdejší pány přesvědčit, aby mne přijali.“

^^^

Doktor Edmond Hugher vyslechl informace o událostech, které vyvolaly na mnoha místech Lepsa strach a paniku. Jeho to ani tolik nezajímalo. Byl ve své podstatě nepřírozeně mírumilovný a nenechal se rozčílit. Vyčkával, co bude

dál. Věnoval se přitom své výzkumné práci v laboratořích chrámového městečka.

Za celou dobu vydal pouze jednu instrukci, která měla něco společného s přiletem Sluneční flotily. Plnění lahviček likuitivu krátkodobě přemístil do sektoru TT-1.

TT-1 bylo oddělení umístěné uvnitř holého skalního hřebenu, jenž se táhl pouští. Chodba vedla desetikilometrovou štolou do přírodní jeskynní soustavy, kterou Antiové za velice značných nákladů proměnili na nejmodernější farmaceutickou výrobnu Galaxie.

Až na malý štáb techniků tu nebyly prakticky žádné organické bytosti - ani Antiové, ani Arasové, ani žádné další inteligence.

Štáb techniků se skládal z osmi osob a už více než jedno desetiletí jej řídil astrolékař doktor Nearman.

Když se před osmatřiceti lety úředníci Sluneční rozvědky snažili, aby doktora Nearmana zatkli a postarali se, že už se nikdy nedostane na svobodu, zničehonic zmizel a nebylo možné ho nikde najít.

Jeho Odyssea po Galaxii byla smutná a několikrát na poslední chvíli unikl šibenici. Pak narazil na sluhy kultu Baalol, kteří ho překvapili vědomostmi o všech jeho hanebných činech za uplynulých dvacet osm let. On sám je pak překvapil tím, že okamžitě přijal jejich nabídku a společně s dalšími lumpy se věnoval konečné výrobě drogy.

V podstatě ho byla Škoda, protože to byl muž, který disponoval vynikajícími lékařskými znalostmi. Doktor Nearman sice přijal nové rozkazy od Hughera, ale přece jenom jako každý, kdo je závislý na drogách, měl z nejnovějších informací strach. Dokonce si to všechno dával do souvislosti s možnostmi, že doktor Hugher je Pozemšťanem.

„Ne, Nearmane,“ odporoval Hugher, „ze Země určitě nepocházím. Pocházím z nějaké jiné planety, ale nikdo mi ne-

dokáže říct odkud. Co jsem opustil Zalit, nestaral jsem se o to. Moji rodiče a bratři na mě už určitě zapomněli. Proč bych je měl trápit?"

Nearman si v duchu pomyslel, že Hugher je skutečně divný brouk, sáhl po jedné lahvičce liquitivu, otevřel ji a vypil. Zamlaskal a prázdnou lahvičku zahodil.

Téměř vmžiku se celý jeho zjev proměnil. Do této chvíle byl mírně příkrčený a sotva se šoural, ale nyní se napřímil, rysy jeho tváře se vyjasnily, usmál se a dokonce si začal zpívat veselou melodii.

A pak se tento drogově závislý muž věnoval kontrolní činnosti v TT-1.

^^^

Náměstí před správním komplexem vládních budov bylo poseto zničenými postavami bojových robotů Pozemšťanů, jakož i Skokanů a Těžkých.

Vláda Lepsa se krátce po přistání IRONDUKE v diplomatické čtvrti vzdala. Ministerský předseda Gal-Tan ještě Jednou zaprotestoval proti obsazení své planety.

Pod Rhodanovým přísným pohledem se však nyní krčil. Rhodan na něj v dokonalé arkonidštině vyjel: „Vy dobře víte, proč jsme přišli.“

Vtom Rhodanův minikom na zápěstí vydal poplašný signál. Přiložil jej k uchu a poslouchal: „Pane, těžké boje před prstencem a uvnitř prstence robotských lodí. Více než tři tisíce Těžkých a asi čtyři tisíce doutníkovitých lodí se pokoušejí prolomit blokádu Lepsa, Máme vysoké ztráty křižníků- Atlan slíbil posily, ale ty dorazí nejdříve za šest hodin. Pane, povolujete vstup třetí vlny do boje?“

Hlas patřil generálu Conradu Deringhousemu.

Rhodan zaváhal, ale nebylo to tím. Že by snad byl nejistý. Jedním pohledem přelétl vládu Lepsa a pak se podíval

na telepata Marshalla. Soustředil se na následující myšlenku: Marshall, zkontrolujte, až vás nyní oslovím anglicky, jestli někdo z Lepsoneranu této řeči rozumí.

Do mikrofonu minikomu řekl: „Počkejte!”

Pak se otočil na Marshalla se zkušební otázkou anglicky: „Nezapomněl jste na útok proti objektu 4?”

Marshall se zatvářil překvapeně a popleteně. Předstíral. Krátce nato zvedl ruku a ukázal čtyři prsty. Bylo jasné, co to znamená. Čtyři rozumějí anglicky!

Rhodan se pousmál. Znal nyní řešení jednoho problému. Deringhouse i on byli rození Severoameričané. Ovládali svůj slang a tak Rhodan vydal nyní v tomto příšerném dialektu svému generálovi rozkaz, aby se momentálně bojovalo pouze pomocí jednotek pozemské flotily. , Po tomto intermezzu chtěl Rhodan znovu promluvit s ministerským předsedou, když mu Marshall podsunul kousek fólie, na který naškrábal: Pane, snaží se nás tímto grémiem obalamutit! Všichni jednají výhradně podle rozkazu Antiů. Centrála Antiů se nachází ve skladišti skokanského rodu Guftgol, roh 33. a 107. ulice.

Julian Tiffior, který se kdysi proslavil jako kosmická vylavka, se podíval na Rhodana. Rhodan k němu přistoupil.

„Tiffe,” zašeptal Rhodan. „Zajmete tyhle lidi a postarejte se zároveň, aby Antiové ze skladiště skokanského rodu Guftgol neunikli.” Pak mu oznámil, kde je má hledat. „Ale nezapomínejte přitom na mentální síly Antiů! Dávejte si zatraceně pozor, Tiffe!”

Pak kývl na svůj doprovod, že půjdou.

Ministerský předseda Gal-Tan netušil, co na něj a na jeho vládu čeká.

„Rhodane!” křikl na Prvního Administrátora. „Rhodane, tato planeta se promění v peklo, pokud se nás opovázíte zajmout.”

Perry Rhodan se však na něj ani neohlédl. V doprovodu třiceti těžkých pozemských robotů opustil prezidentský palác a vrátil se na palubu IRONDUKE.

^^^

V kajutě Johna Marshalla ležel na konferenčním stolečku malý swoonský přístroj, který napomáhal pátrání po individuálních mozkových impulzech. Kolem stolku stálo šest nejlepších telepatů jednotky mutantů. Všichni jako v tranzu zírali na přístroj.

Rhodan seděl vzadu, uvolněně, pohodlně, a pokoušel se dýchat tak, aby telepaty nerušil.

Přístroj pracoval.

Bez telepatů nebyl k ničemu. Teprve parasíly telepata jej aktivovaly.

Šest mutantů jej nastavilo bez toho, aby hnuli prstem, na myšlenkovou frekvenci Thomase Cardifa. Přístroj se pak měl ozvat pouze v případě, že mezi miliardami frekvencí pozná tu hledanou.

Vtom si Rhodan všiml, že všech Šest telepatů sebou trhlo. Bezděky se napřímil a předklonil se. Napjaté je pozoroval.

Instinktivně cítil, že se něco stalo.

Gucky se nečekaně otočil, zavrtěl svou chytrou hlavičkou a uhnul přitom Rhodanovu pohledu.

Pak to vzdal i John Marshall. Vyčerpaně se přiblížil k Rhodanovi. Klesl vedle něj na pohovku.

„Pane, nechápu to,“ řekl a díval se přitom na podlahu s hlavou opřenou v dlaních. „Několik vteřin jsme měli kontakt s Thomasem Cardifem. Spojení bylo bezvadné. Dokonce jsem už mohl číst jeho myšlenky, i když jsem jim příliš nerozuměl. Nevím, kdo měl být jakýsi Lili?“

Ano, šéfe, pak byl konec, jako by se mezi nás postavila zeď."

Rhodan se na něj podíval ze strany. Marshallovo úsilí zvolna sláblo. Zároveň se zotavoval. Přicupital Gucky a v patách měl zaměřovače Felimera Lloyda.

Myšob se zastavil před Rhodanem a nespokojeně řekl: „Myslím, že si s náma ti zatracený Antiové zase jednou hrajou."

„Pane, Gucky má pravdu," potvrdil Felimer Lloyd. „Také si myslím, že se nás Antiové svými mentálními schopnostmi zaměřili a přibrzdili nás. Měli jsme Cardifovu frekvenci. Jednoznačně jsem viděl vzorek jeho mozkových vln a také jsem poznal jeho blok..."

Dál se nedostal.

„Lloyde," řekl Rhodan, „jste si snad jist, že se Thomas ještě stále nachází pod hypnoblokem?"

Gucky za ním si oddechl. Právě zjistil, že Rhodan o svém synovi nemluví jako o Cardifovi, nýbrž jako o Thomasovi. To bylo dobré znamení.

Zaměřovač bez zaváhání odpověděl: „Jsem si tím naprosto jist, pane! Je pod hypnózou, pod nezměnitelnou strojní arkonidskou hypnózou."

„Díky," řekl Rhodan a vrátil se na své místo. Přitom minul Guckyho, pohladel ho po hlavě a řekl: „Tak jsi měl zase jednou pravdu."

Palubní rozhlas vyhlásil poplach. Plukovník Myler, velitel třetí vlny Sluneční flotily, se objevil na obrazovce.

„Pane, arkonidská robotská flotila na okraji soustavy Fi-ring je už z padesáti procent zničena. Tři skupiny Těžkých, zhruba Šest set křižníků, prolomilo blokádu a během třiceti minut přistanou na Lepsu."

„Za třicet minut by mohli přistát na Lepsu, plukovníku,"

opravil ho Rhodan. „Ale vy sám s třetí vlnou nezaútočíte! Nedělejte si starosti. Nadále si udržujte odstup.“

Plukovník Myler vypnul spojení.

„Deringhouse?“ křikl Rhodan tázavě do mikrofону. Na monitoru se objevila hlava Conrada Deringhouseho.

„Deringhouse, připravte všechny superobří křižníky na průlom blokády, s výjimkou DRUSUSU! Děkuji!“

Vypnul spojení a ve stejnou chvíli jako by zapomněl na situaci pozemské flotily na Lepsu. Znovu se zeptal Felimera Lloyda a tentokrát mu položil stejnou otázku: „Můžete odpřísáhnout, že se Thomas Cardif nachází pod vlivem stejného hypnobloku, který mu byl nasazen před osmapadesáti lety na Arkonu?“

Zaměřovač bez zaváhání odpověděl; „Pane, mohu.“

Perry Rhodan si otřel Čelo a pak zavrtěl hlavou.

„Je těžké tomu uvěřit, ale musím tomu věřit, Lloyde, musím...“

Pak se obrátil k ostatním-

:

„Pánové, může někdo z vás zjistit, kde se Thomas Cardif právě zdržuje?“

„Já to vím,“ zapištěl k překvapení všech myšob. „Znám směr, ze kterýho přišly ty myšlenkový impulzy. Severoseverozápad, za předpokladu, že si žádnéj Anti na Lepsu ne-pohrává s mým orientačním smyslem.“

Rhodan se obrátil k palubnímu počítači a požádal, aby mu prozradil, co všechno se v tomto směru na severoseverozápad na Lepsu nachází.

Počítač vyjmenoval několik měst, lesů a pouští, kromě jiného také městečko kultu Baalol...

„Ta banda,“ zapištěl Gucky.

Vtom se znovu rozblíkal monitor a objevila se tvář Juliana Tifflorea. Ve stejnou chvíli, kdy se podíval na Rhodana, Rhodan věděl, co mu Tiffior chce hlásit.

„Pane, uniklo nám asi osmdesát Antiů. Ve skladišti Skokanů se nám nepodařilo zajmout ani jediného. Odletěli ve čtyřech kluzácích směrem na se v éro severozápad.“

„Tiffe,“ uklidňoval ho Rhodan, „vaše akce byla přesto úspěšná. Určili jste směr, kterým Antiové uprchlí.“

Vypnul spojení a obrátil se na své telepaty.

„Rád bych, abyste všichni ještě jednou s pomocí individuálního zaměřovače učinili pokus najít myšlenkové frekvence Thomase Cardifa.“

Perry Rhodan netušil, jaké následky bude tento rozkaz mít...

^^^

Antimutanti v klášteře Baalol na Lepsu byli naprosto klidní, když díky svým mentálním schopnostem zjistili, že po nich sahají parasíly.

Doktor Edmont Hugher se právě skláněl nad katalyzátorem, když do jeho laboratoře přišel Tu-Poa.

„Co se děje?“ zeptal se Thomas.

„Nic,“ lhal kazatel. „Labilní poměry na tomto světě nás však nutí, abychom opustili tento klášter a zároveň i Lepso.“ Zatímco hovořil, rozpoutal své antisíly a obestřel Hugherův mozek neproniknutelným štítem, který zabraňoval jakkoli proniknout k obsahu myšlenek tohoto vědce.

„Mám s tím něco společného?“ zeptal se Hugher.

„O tom si s vámi chceme promluvit. Proto jsem přišel. Prosím, nechtě všechno ležet a následujte mne. Každá minuta může být velice cenná. A já nechci nechat své bratry v klášteře příliš dlouho Čekat.“

Ale snílek Hugher neznal spěch. Tu-Poa měl co dělat, aby neprozradil svou nervozitu. Společně pomalu kráčeli chodbou, protože Hugher nehodlal utíkat. Zatímco pak v anti-

gravovém výtahu vyjžděli do třetího patra pyramidy, doktor Hugher se zeptal: „Proč se neschovat na stanici TT-1 v pohoří Cif? Tam by nás Rhodan nemohl obtěžovat.“

Anti se mistrovsky ovládal. Probudilo se v něm děsivé podezření. Uhnul vědci pohledem a odpověděl: „Rada rozhodla, že opustíme Lepso.“

Společně opustili výtahovou šachtu, vstoupili do široké chodby a kráčeli ke dveřím, za kterými ležel sál, kde Antiové obvykle pořádali své porady.

Edmond Hugher si překvapeně prohlížel sluhy Baalolu. On, věčně se usmívající a stále klidný snílek, nechápal kazatele, kteří tam postávali ve skupinkách a živě diskutovali.

Tu-Poa se zastavil před nejvyšším chrámovým sluhou a zašeptal mu důležité sdělení.

„Cože?“ zeptal se oslovený vyděšeně a vytřeštil oči.

„Ano,“ trval na svém Tu-Poa. „Pane, je to jenom podezření. Ovšem měl jsem ho mít mnohem dřív, ne teprve, když se Rhodanovi mutanti pokoušeli sáhnout do Hugherových myšlenek.“

Prastarý Anti, muž s ospalým pohledem a vrásčitou tváří, přimhouřil oči: „Tu-Poo, přece nemůže být tak složité změnit Hugherovy myšlenkové frekvence? Když to uděláme, pozemští mutanti nás nikdy nevystopují. Máme k tomu ještě dostatek Času? Krátce před tvým příchodem, Tu-Poo, přišla zpráva, že všichni naši bratři museli uprchnout z města před Rhodanovými roboty. Každou chvíli budou tady.“

Tu-Poa se vyděsil: „Pane, Hugher je momentálně nenahraditelný. Musíme si na změnu jeho myšlenkových frekvencí najít Čas!“

Prastarý Anti odvětil se stoickým klidem.

„Udělali jsme chybu. Nikdy se neměl stát nenahraditelným. Pokud tvé podezření souhlasí, proč jsi o této skutečnosti neinformoval Loo-a?“

„Pane, Loo-o nečekaně zemřel. V okamžiku jeho smrti Hugher studoval na Aralonu a mezi sluhy Baalolu nemel Loo-o žádného přítele. Pane, nebyla to moje chyba.“

Stařec se okamžitě rozhodl. Všiml si, že se k nim Hugher blíží. Sotva pohnul rty a vydal příkaz: „Odved'te Hughera pod přeměňovač frekvencí a zkontrolujte přitom Tu-Poaovo podezření.“

V tuto chvíli se Rhodanovi telepati ještě jednou pokoušeli najít mezi miliardami myšlenkových frekvencí Edmonda Hughera.

Edmond Hugher byl náhle obklopen kazateli. Když po něm začali sahat, aby ho odvedli, svým mírumilovným způsobem se bránil.

„Tu-Poo, nechcete mi vysvětlit, co to znamená?“

„Později, Hughere, později. Jste ve velkém nebezpečí., Vím, že vy o tom nevíte, ale myšlenkové impulzy každé bytosti mohou být znásilňovány parapsychickými silami. Chcete snad, aby ohnivý meč, který jste vložil Baalolu do rukou, byl ukraden Pozemšťanem Rhodanem?“

Hugher přikývl a dal se osmi Antii odvést.

„Rhodan mi chce sebrat tajemství likéru? Zajímavé. A protože mě velmi zajímá, jestli je Baalol skutečně mocnější než ten agresivní Pozemšťan, jsem ochoten udělat všechno, co Rhodanovi zabráni sebrat mi mé vědomosti.“

Doktor Edmond Hugher netušil, jakou úlevu jeho slova v doprovodu Antiů vyvolala.

Takto dospěli až k psychokřeslu. Edmond Hugher se do něj posadil. Spěch Antiů mu připadal velice zvláštní. Cítil, že za jejich chováním je toho víc, než mu dosud řekli. Ale nedůvěra, která se v něm probudila, byla opět zaplašena pocitem vděku ke kultu, který mu pomohl žít.

Nechal se připoutat. Zapnuli přístroj a svět se pro něj roztrhal na kousky.

Zářivý blesk sáhl do jeho myšlenek a to bylo poslední, co chápal.

Tu-Poa stál před řídicím panelem. Pohledem sledoval monitory.

„Zablokováno," řekl Tu-Poa. Kazatelova tvář nabrala démonické rysy,

„Zablokovali v něm jeho osobnost. On neví, že je Rho" daňovým synem. Volejte Pána."

Poslední větu křičel, protože bzučení přístrojů stále nabývalo na hlasitosti.

Jeden z Antiů odběhl pro požadovanou osobu.

Doktor Edmond Hugher seděl v bezvědomí v psychokřesle.

Pak vstoupil Pán, nejvyšší ze všech Antiů kultu Baalol na Lepsu. Zastavil se vedle Tu-Poa.

„Pane, zatím mne nerušte," požadoval Tu-Poa.

Prastarý Anti poslechl. Spokojil se s tím, že se díval Tu--Poovi přes rameno.

Právě pracoval blokový ohmatávač. Tu-Poa jej ovládal sám. Tento přístroj testoval svými impulzy Hugherův mozek, aby zjistil, kde leží hypnoblok a jak dalece ovlivňuje sousední mozková centra.

Vědec, který seděl v bezvědomí v křesle, netušil, že právě prožívá nejnebezpečnější vteřiny svého života. Každé chybné nastavení přístroje by ho mohlo proměnit v duševní vrak.

Čas letěl jako Šílený, alespoň tak se to Antiům zdálo. Ve skutečnosti uběhlo pouze pár minut. Tu-Poa ještě jednou zkontroloval nastavení blokového ohmatávače. Pak se zhluboka nadechl a zapnul hlavní spínač.

Za zády mu někdo vykřikl. Tento výkřik v sobě neměl nic lidského. Tu-Poa a ostatní Antiové se vyčerpáním ohlédl.

Doktor Edmond Hugher se na ně díval.

Tu-Poa instinktivně přehodil hlavní, spínač na nulu, ale nevěděl, co udělá.

„Odvažte mě!“ ozval se ostrý, velitelský hlas.

Antiové nechápavě zírali.

Kde zůstal zasněný úsměv Edmonda Hughera? Kde je jeho skromnost? A kde jeho neotřesitelný klid?

„Zatraceně, tak odvážete mě?!“

Antiové se nemohli pohnout.

V psychokřesle seděl cizinec. Připoutali tam sice Edmonda Hughera, ale tohle byl někdo jiný. Šklebil se, zlostně škubal za pouta, která ho držela v křesle.

„Pusťte mě!“ řval. „Tu-Poo, musím vám to rozkázat ještě jednou?!“

Tu-Poa přistoupil ke křeslu a uvolnil pouta. Hugher mlčky vstal.

V zrcadle na stěně spatřil svou tvář. Začal ji ohmatávat.

„Tohle jsem já? Tohle jsi ze mě udělal, Rhodane? Nejdřív jsi zabil mou matku a potom jsi mi ukradl padesát osm let mého života!“ Pomalu se ohlížel a prohlížel si bez dechu naslouchající Antie.

„Nic jsem nezapomněl, Tu-Poo. Ještě vím, jak jsi poprvé přišel na Aralon a navštívil mě. Ještě stále vím, co všechno se během posledních padesáti osmi let stalo, ale už také vím, co bylo předtím.

Jmenuji se Thomas Cardif! Mou matkou byla Thora, kněžna z arkonidského rodu, a otcem Rhodan, ten bezohledný Pozemšťan a vrah mé matky. Dost, teď už mne znáte!“

Znovu se podíval do zrcadla a pak se otočil,

„Jsem Cardif. Co teď? Budeme čekat, až Rhodan s celou flotilou přistane v chrámu a donutí nás, abychom se vzdali?“

Pro Antie bylo těžké si během několika minut zvyknout

na nového Edmonda Hughera alias Thomase Cardifa. Tu" Poa si chtěl ověřit, že Thomas Cardifje ještě pořád jejich spojencem.

• „Cardife, víte ještě, co jste z vděčnosti k Baalolu vytvořil?"

„Z vděčnosti? Ano, to souhlasí, z nejryzejší vděčnosti, pane."

Chvíli přemýšlel, pak se protáhl a dodal: „Ale nyní požaduji ohnivý meč zpátky, pane. S pomocí Baalolu ho chci použít proti Sluneční říši tak, aby tam zůstala jenom hromádka feťáků. Byly všechny pozemské koloniální světy zaplaveny liqutivem poté, co Rhodan se svojí flotilou odtáhl?"

Stařec na něj zíral. Cardif se zatvářil pohrdavě.

„Ne? Vy jste nevyužili největší Šanci, která vám byla nabídnuta? Tak ale honem do toho! Odvysílejte instrukce, aby byly koloniální světy zaplaveny likérem liqútiv. Rozdávajte ho Pozemšťanům zadarmo! Copak ještě stále nechápete, že máme jedinečnou šanci?"

Mluvil tak sugestivně, že byli jako zmražení. Cardif předstoupil před Tu-Poa.

„Tu-Poo, proč jsem se dostal do psychokřesla?"

Anti mu okamžitě odpověděl.

Thomas Cardif pokýval hlavou.

„Ten mizera má ještě pořád svou Jednotku mutantů? Takže ty jsi, Tu-Poo, změnil frekvenci mých myšlenkových impulsů, nebo ne?"

Kazatel musel přiznat. Že to neví.

Thomas se třemi kroky ocitl zpátky v psychokřesle.

„Zkontrolujte to, Tu-Poo!"

Dva kazatelé se vrhli k přístrojům a připravili je ke kontrole. O pár minut později bylo jasné, že díky násilnému

uvolnění hypnobloku byly Cardifovy myšlenkové frekvence velice mizivým způsobem, ale přece jenom pozměněny.

„Díky," řekl Cardif a opustil křeslo. Triumfálně se usmíval. Telepati Rhodanovy jednotky mutantů ho nyní nebyli schopni zaměřit.

Mezitím však také přicházela nejrůznější hlášení z fronty. Prastarý kazatel požadoval ústup.

„Kdepak," překřičel ho Cardif a zle se přitom usmíval. „Máme dost času! Copak ještě stále neznáte Rhodana? To jste ho tak špatně studovali? Ten než vydá rozkaz k palbě proti chrámovému městečku, postaví nás nejdřív před nějaké ultimatum. A během tohoto ultimata budeme mít jistě dostatek Času zničit všechno důležité a připravit si ústup v klidu."

^^^

Interkomový reproduktor ve velínu IRONDUKE zprostředkoval výkřik spojového důstojníka.

„Pane, zachytili jsme vysílání Antiů! Rozšifrovali jsme ho! Hyperkomové vysílání pro neznámou stanici! Všechny koloniální planety Pozemšťanů mají být zaplaveny liquitivem! Droga se bude rozdávat zadarmo!"

Rhodan natáhl ruku a popadl Bullyho. Zašeptal mu do ucha: „Nevím, Jak to dokázali, ale tohle je Cardifův první taktický šachový tah! Bully, Cardif se vrátil. Já to jasně cítím!"

Vtom se před nimi zamihotal vzduch a objevil se Gucky. Okamžitě zapištěl.

„Nech mě skočit! Najdu ho mezí tisíci Antiů a přivedu ho sem!"

Rhodan však zavrtěl hlavou. Podíval se na panoramatické obrazovky. Letěli právě nad nějakým jezerem a v dálce se objevovaly hory. Vstal a přistoupil před palubní moni-

tor. Spojil se s Allanem D. Mercantem, šéfem Sluneční rozvědky.

„Mercante, my přece máme na Lepsu nějaké agenty? Už ze Země jsem jim dal rozkaz, aby se soustředili na to, že mají najít doktora Edmonda Hughera. Proč neslyším žádné hlášení. Sluneční maršále?"

„Vědomě jsem vám hlášení svých agentů nepodával, pane. Mí agenti byli při svém pátrání záměrně klamáni."

„Mercante, příště chci vědět úplně o všem. Konec."

Rhodan se znovu zahleděl na panoramatické monitory. Letěli nad velkou pouští.

„Pane!" ozval se důstojník od energetických zaměřovačů.

„Ano?" odvětil Rhodan a otočil se.

„Pane, možná se pletu, ale podle mých přístrojů je docela dobře možné, že v některém z chrámů Baalolu právě startují motory vesmírné lodi."

Bully přiskočil k přístrojům a podíval se na ně.

„Perry, souhlasí to. Antiové mají ve svém městečku připravenou loď. Plukovníku, nemůžeme letět rychleji?"

Perry Rhodan přikývl.

„Antiové nám brzy ukáží, co umějí."

„Pořád ještě jim chceš dávat ultimátum?" zeptal se Bully.

„Přirozeně. Ale nesmíme dopustit to, čeho se obáváš," řekl Rhodan a obrátil se k palubnímu vysílači „Spojová centrálo: kódovanou zprávu pro všechny superobří lodě -vystoupat do výšky sto tisíc kilometrů a s okamžitou platností ostře sledovat městečko Baalolu jako jediný objekt. Je pravděpodobné, že odstartuje kosmická loď. Na palubě budou Antiové. Pravděpodobně sto až sto dvacet Antiů. Všemi prostředky zabránit úniku této lodi. Podepsán; Rhodan, První Administrátor Sluneční říše."

Pomalů se obrátíl k Bullymu, který na něj nechápavě zíral.

„Bully, nemusíš mi nic říkat. Nemusíš mi teď ani připomínat, že na palubě té lodi bude pravděpodobně i Thomas Cardif. Nedělej mi to prosím těžší, než to je.“

Pak se před nimi objevilo chrámové městečko a válcovitá kosmická loď. Nebyla příliš velká, měřila do délky sto padesát metrů a v průměru měla třicet metrů. Byla to loď skokanského typu.

Rhodan se na ni upřeně díval.

„Odešlete připravený text ultimáta se změnou, že jim dá-
vámé patnáct minut.“

„Proč ne jenom pět minut, Perry?“ nespokojeně se zeptal Bully. „I těch pět minut je moc.“

Rhodan na něj zamyšleně pohlédl.

„Pokud je to tak jak říkáš, Bully, tak na nás zaútočí hned.“

^ ^ ^

Thomas Cardif chladnokrevně sledoval, jak Je paprskovým ostřelováním ničena výroba liquitivu. S ledovým klidem muže, který ví, že má ještě dost času k úniku, kontroloval, jestli bylo všechno řádně zničeno.

Sto padesát Antiů během několika minut zničilo milionové hodnoty, které tu investovali během mnoha let. Ničeho nelitovali a už ani neměli z Perryho Rhodana strach. Byl mezi nimi muž, který jím názorně předváděl, že z Rhodana nemusejí mít strach - jeho syn Thomas Cardif.

Vtom se ozval videofon: „Cardife, máme jenom pět minut. Pak uplyne lhůta ultimáta. Pojd'te.“

Cardif se otočil. Už na něj čekali dva Antiové. Usmívali se. Ukazovali do jakési podzemní chodby.

„Podzemní chodbou?“ překvapeně se zeptal Cardif.

. „Ano," odpověděl jeden z Antiů. „Primitivní prostředky jsou často působivější, než ta nejlepší technika!"

Thomas Cardif se zaklonil a podíval se ke špici nejvyšší pyramidy. Ve výšce pěti set metrů nad ní se vznášel superobří křižník IRONDUKE. „Co to je za loď?" zeptal se.

Antiové to nevěděli. Mávli rukama. Cardif už další otázku nekladal.

„Rychle," naléhali kazatelé a rozběhli se napřed. Opustili výrobní a utíkali po dlouhé, rovné chodbě. Na konci chodby vedlo schodiště. Nad ním zářilo tlumené světlo. Když vyšli ven, ocitli se pod válcovitým křižníkem, přímo pod vstupem lodi. Už tam na ně netrpělivě čekal šedovlasý Skokan.

„Ještě minutku," křičel na ně. „Pak je po ultimátu." Naskákali do lodi a vstup se za nimi zavřel. Galaktický obchodník se spojil s velínem. „Všichni jsou na palubě. I Cardif dorazil!" Pak se Skokan nenávistně podíval na superobří křižník IRONDUKE a přikázal do palubního rozhlasu: „Všichni si obléknou těžké skafandry. Start za dvacet vteřin!"

Zhruba sto padesát Antiů na palubě této lodi se soustředilo. Každý rozpoutával poslední rezervy svých mentálních sil, které byly zaměřeny k tomu, aby neuvěřitelné zesílily ochranné štíty doutníkovité lodi, Ve strojně se probouzely agregáty,

^ A ^

Brazo Alkher, zbraňový důstojník IRONDUKE, slyšel důstojníka od zaměřovačů, jak křičí. Ten si totiž všiml už prvního mizivého pohnutí skokanské lodi. Alkher nestřílel ani impulzními termopaprsky ani dezin-

tegrátory. Z pěti jeho děl vyšlehly neviditelné, ale o to mocnější tažné paprsky. Měly přinutit válcovitou loď, aby nepouštěla pouštní městečko. V opačném případě měly pomoci přitáhnout loď protivníka k IRONDUKE!

Důstojník pozorně sledoval přístroje, ale pak mu málem vypadly oči.

Skokanská loď startovala. Odlepila se od povrchu planety, jako by tažné paprsky neexistovaly! Navíc tato loď zrychlovala tak, jako by se její posádka obávala, že svět, na kterém se právě zdržuje, během několika vteřin exploduje.

Opticky to nebylo možné sledovat, protože pohony válcovité lodi zvedly mračno prachu, kamení a písku. Alkherovi to nevadilo. Jeho přístroje nepracovaly na základě optiky, Bleskurychle udeřil do hlavního ovladače.

Na IRONDUKE náhle pracovaly dvě energetické stanice pouze pro oddělení zbraní. Kulovitá loď se otřásala řevem agregátů.

„K čertu!“ vykřikl Alkher. Nedokázal pochopit, co vidí. Přestože dodával svým zbraním tolik energie, loď Antiů byla stále rychlejší. Dezintegrátorové ani impulzní paprsky nedokázaly prolomit ani soustředěnou palbou ochranný štít malé lodi Skokanů.

Brazo Alkher velice rychle pochopil, co svou palbou dodatečně vyvolal. Posádky děl si myslely, že muselo dojít k nějaké závadě na energetickém zásobování zbraní IRONDUKE, protože všechna děla rázem přestala pálit.

Brazo Alkher totiž vypnul hlavní přívod energie.

Nechtěl, aby prchající loď Skokanů byla ještě dodatečně Zrychlována údernou energií ze zbraní IRONDUKE.

Energetický ochranný štít lodi Antiů, posílený mentálními silami těchto podivných bytostí, byl natolik silný, že úderná energie zbraní kulovitého křižníku působila jako dodatečný pohon lodi.

„Pro velitele," křikl do palubního mikrofonu. „Za pomoci našeho ostřelování se prchající lodi Skokanů podařilo opustit vrchní vrstvy atmosféry Lepsa. Palbu jsme po zjištění situace zastavili."

Ve velínu zaúpěl Bully.

„Ano," potvrdil Rhodan. „Kdybyste nezareagoval tak rychle, loď protivníka by bleskově zmizela ve vesmíru! Haló, spojová centrálo: otevřená zpráva pro všechny superobří lodě - je frekvence připravena?"

„Připravena, pane!" ozvalo se. Krátce nato Rhodan vydal rozkaz.

Jakmile skončil, pocítil, že se na něj dívá plukovník Claudrin. Pohlédl na něj a plukovník hrdě řekl: „V celé Sluneční flotile máme jenom jednoho zbraňového důstojníka s Alkherovými kvalitami, pane!"

Měl pravdu.

Jiný důstojník zvolal: „BARBAROSSA ho má!"

Od energetických zaměřovačů přišlo potvrzení. „Plný zásah! Loď Antiů se potácí vesmírem!"

Ale pak už se nic neozvalo. Imperiální loď ALEXANDER zasáhla ze všech svých děl skokanskou loď. Tento zásah by musel prolomit každý ochranný energetický štít. Jenže loď Skokanů nebyla roztržena, ani neexplodovala. Zásah způsobil pouze to, že doutníkovitá loď -byla odmrštěna do volného mezihvězdného prostoru.

Strukturální zaměřovač IRONDUKE potom zaznamenal hyperskok.

Vskok při návratu do normálního vesmíru už nebylo možné zaměřit. Rhodan i Bull věděli, že mentální síly Antiů jsou schopny absorbovat strukturální otřesy.

^^^

Doktor Nearman se vyděsil. Probral ho neznámý zvuk. Zvuk, který v oddělení TT-1 nikdy neslyšel.

„Nesmysl!“ řekl polohlasem a otočil se na druhý bok, aby si ještě chvíli odpočinul. Měl krásné sny, protože si před hodinou dopřál dvě malé lahvičky likéru. „Bezvadný pití!“ řekl a znovu si vzpomněl na Perryho Rhodana. V TT-1 zůstala jen skupinka techniků. Ostatní uprchlí.

I on už byl připraven na útěk a chtěl TT-1 opustit, jakmile pominou první návaly účinku drogy a bude se cítit dostatečně silným.

Podřimoval na lůžku, když ho znovu vyděsil ten zvláštní zvuk. Napřímil se na posteli a naslouchal.

Byly to těžké kroky robotských jednotek.

Tyto zvuky přicházely z dlouhé chodby.

Rhodan - pomyslel si jen a jediným skokem se ocitl na nohou.

Na stole měl připravenou igelitovou tašku s padesáti lahvičkami liquitivu.

K tomu potravinové tablety, tabák a peníze. Rozběhl se, popadl tašku, a vyřítit se ze svého pokoje k nouzovému východu antigravové šachty, která ho po osmi stech metrech měla vyložit těsně pod jedním z vrcholků hory Cif.

K Šachtě to bylo dvě stě metrů. Nevěřil, že byl v nebezpečí. Ještě ani příliš nespíchal, ale když těsně za sebou uslyšel kovové kroky robota, znovu se vyděsil. Už se neodvažoval ohlédnout, když byl vyzván, aby se zastavil. Udělal pravý opak: s nadějí zoufalce vyrazil k Šachtě.

Skočil do ní a hned si pomyslel, že je zachráněn. Ve stejném okamžiku však vykřikl. Byl zasažen paprskometem do stehna. Druhý paprsek ho těsně minul.

Ucítil strašlivou bolest. Určitě by vykřikl, kdyby nebyl pod silným vlivem drogy. Takhle doktor Nearman potlačil bolest a dokonce se ještě během vznášení v šachtě podíval

na stehno. Jako lékař věděl, že zranění v tomto místě může přivodit vykrvácení.

Musím se rychle ošetřit, pomyslel si. Sotva ho antigrav vynesl ven ze šachty na plošinu, oddechl si. Přímo před ním stál kluzák. Naskočil do něj a otevřel lékárníčku. Bylo v ní všechno, co potřeboval k první pomoci.

Ošetřil se, nicméně teprve za hodinu byl schopen letět a řídit kluzák. Držel se těsně při skalních stěnách, aby unikl Rhodanovým přístrojům.

^^^

Perry Rhodan stál v té době před obrovskými cisternami v oddělení TT-1, zatímco jeho bojovní roboti prohledávali veškeré kouty jeskynní soustavy. Lékařsky tým IRONDUKE studoval nejrůznější kontrolní přístroje, které tu ještě zůstaly. Skupina inženýrů se pokoušela zjistit, kolik liquidu zůstalo v cisternách. Většina cisteren, které dosud zkontrolovali, byla prázdná.

Celkem tam mohlo zůstat třicet až pětaticet tisíc litrů.

„Víc ne?“ zeptal se Rhodan.

Víc jej nebylo.

„Ano, pánové,“ začal Rhodan, „to bohužel Jednoznačně prokazuje. Že Lepso není centrálou výroby drog Antiů, nýbrž jenom distribučním místem. Tato malá zásoba liquidu nestačí ani na denní spotřebu na planetách, kde liquidu distribuují.“

„Cože? Ve Sluneční říši se vypije třicet tisíc litrů liquidu denně?“ zděšeně se zeptal plukovník Claudrin a ustoupil o krok.

„Ještě víc, plukovníku. Bohužel ještě víc. Chápete nyní, proč lituji, že jsme tu nenašli centrálu výroby drogy?“ •

Už se tu zdržovali celé dvě hodiny. Během těchto dvou

hodin se Perry Rhodan ani jednou nezmínil o svém synovi, Mluvil pořád jenom o Antiích.

Přistoupil k němu jeden z lékařů IRONDUKE.

„Pane,“ hlásil, „podařilo se nám použít některé kontrolní přístroje Antiů. Prozkoumali jsme liquitiv. Je identický s drogou, která je na Zemi prodávána jako omlazovací prostředek.“

„Ale zatím ještě nevíte, z čeho je tato ďábelská droga získávána, doktore, že?“

„Ne, pane.“

„A zjistili jste aspoň, co je v těch menších cisternách, doktore?“ vyzvídal Rhodan.

„Ano, pane. Ve všech nádržích byly menší zásoby liquitivu.“

Vtom se ozval Rhodanův minikom. Chtěl s ním mluvit Allan D. Mercant z IRONDUKE.

„Co se děje?“ zeptal se Rhodan a na drobném monitoru na zápěstí pozoroval Mercantovu tvář.

.Šéf Sluneční rozvědky byl rozčilený.

„Pane, právě jsem dostal hlášení jednoho z agentů na Aralonu. Před více než čtyřiceti lety tam na největší univerzitě studoval Edmond Hugher na náklady Antiů, a všechny zkoušky složil na výbornou. V análech univerzity nebyl podobný případ po Cardifově odchodu zaznamenán. Jeho specializací bylo...“

Rhodan ho přerušil: „Tohle vědí miliony drogově závislých bytostí lépe než my, Mercante.“

Rhodan vykročil. Gucky ho chtěl následovat, ale Reginald Bull ho zastavil.

„Zůstaň tady, prcku. Teď musíš Perryho nechat o samotě.“

Myšob se zamýšleně díval za Perrym Rhodanem, který krácel ke kilometrové chodbě na úpatí hory.

„Co teď?“ zeptal se Gucky, když Rhodan zmizel v chodbě.

„Co by?“ zeptal se Bully stísněně, což vůbec neodpovídalo jeho temperamentu. „Ztratili jsme stopu Thomase Cardifa. Je jasné, že nám loď Skokanů unikla. Už teď mohu tvrdit, že na Lepsu nenarazíme na jednoho jedinýho Antie.“

„Ale co ta spousta lidí a Arkonidanů, který jsou závislí na ty droze, Bully?“

) „No co by? Protilátku naši lékaři zatím nenašli. Jestli ji nenajdou brzy, všichni feťáci umřou. Když si člověk pomyslí, že je to všechno práce jednoho jedinýho chlapa, tak...“

„To neříkej. Bully,“ zapištěl myšob. „Jak to můžeš tvrdit, když nemáš všechny důkazy a informace, a když nevíš, co s ním je? Nebo snad ty důkazy máš. Bully?“

Bully zavrtěl hlavou.

„Gucky, pomysli na všechny ty nemocný na tisících planet. Mysli na to, že všichni musejí zemřít za strašlivých bolestí!“

„Myslím na ně! Ale taky jsem nezapomněl, že před osmapadesáti lety byl Thomas Cardif zablokovanej' A někdo, kdo neví, odkud pochází... Chci říct, co ho asi vedlo k tomu, co dělal? Někdo ho zmanipuloval! Podle mě to byli Antiové. Thomas Cardif jim jenom posloužil. Ten nemohl nenávidět Rhodana! Měl mentální blok!“

^ ^ ^

Thomas Cardif seděl sám v malé kajutě Skokanů, zatímco loď hledala svůj kurz mezi dvěma malými slunci a letěla vesmírem ke svému cíli. Cardif seděl v křesle a zíral na stěnu.

„Jsem Cardif. Thomas Cardif." Vyslovil své jméno nahlas a naslouchal jeho zvuku. Pak je vyslovil ještě jednou:
„Thomas Cardif!" Sevřel ruce do pěstí a zavrtěl hlavou...